

Cadena de pregària per les vocacions 2024

Faci's la vostra voluntat

Déu ens ha creat a imatge seva i ens ha fet participants dels dons de la llibertat i de la voluntat. Sovint però oblidem que som criatures seves i volem anar a la nostra, fer la nostra voluntat. És Jesús qui ens ha ensenyat a pregar dient: "Faci's la vostra voluntat". Jesús ens ho recorda perquè sap que és molt fàcil per a nosaltres oblidar-nos-en.

Fer la voluntat de Déu hauria de ser la nostra reacció, la nostra actitud habitual com a fills seus davant les situacions diverses que ens trobem a la vida. Especialment ho hauria de ser en els moments més importants: Què vols de mi, Senyor? Quina és la teva voluntat? Aquesta hauria de ser la nostra pregària habitual.

El món en què vivim ens empeny a l'individualisme, a la subjectivitat, a una llibertat mal entesa, com si fos un absolut. Els cristians, però, ens hem d'acostumar a recordar que quan resem el Parnostre i diem "faci's la vostra voluntat", ho hem de dir sobretot de nosaltres mateixos, que es faci en nosaltres la seva voluntat, com Jesús pregava a Getsemani: "Pare, si és possible que passi de mi aquest calze, però que no es faci la meva sinó la vostra voluntat". I sobretot, és clar, quan hem de prendre una decisió per a tota la vida. Especialment quan es tracta de la decisió sobre el camí a seguir en la vida, la vocació-crida que hem de seguir, s'ha de fonamentar sobretot en allò que ell vol, perquè és una voluntat d'amor infinit la seva, i és el millor per a mi, "faci's la vostra voluntat". La vocació, per tant, no és allò que a mi més m'agrada, allò que em satisfà més, sinó allò que Déu vol i que sens dubte és el millor per a mi, per a l'Església i per al món.

+ **Salvador Cristau Coll**
Bisbe de Terrassa

G. Jordi Puigdevall

Junts caminem en aquest seguiment de Jesucrist

El 29 de setembre de 2013, amb 30 anys, entrava com a postulant al monestir de Montserrat.

D'aquell dia ja en fa gairebé 11 anys i, gràcies a Déu, continuo al monestir. La meua vida abans d'entrar era com la de qualsevol jove: havia estudiat una llicència, sortia amb els amics i amigues, viatjava..., en definitiva era feliç. Però dins meu vaig sentir la vocació a seguir Crist. En el fons, el lema que ha escollit Montserrat per a les celebracions del mil·lenari de la seva fundació, crec que resumeixen els motius per ser monjo i, concretament, monjo de Montserrat: *Ora, lege, labora, rege te ipsum, in communitate*. Pregària que ajuda a trobar-se amb Déu i amb un mateix; lectura/estudi per aprofundir la fe i poder-la viure i

transmetre a tots els pelegrins que pugen; treball per col·laborar amb el manteniment del monestir i perquè el treball ajuda a créixer com a persona; governant-me a mi mateix, és a dir, aprendre a convidaure amb mi, tal com soc, que ajuda a convidaure i acceptar els altres i un mateix; i tot això, en comunitat, viure juntament amb altres monjos com una família que ens ajudem i caminem junts sota una Regla i un Abat, que fa les vegades de Crist i també de pare enmig dels monjos i que junts caminem en aquest seguiment de Jesucrist, que és qui dona un sentit ple a les nostres vides.

Sé de qui m'he fiat

Quan pensem en la vocació, el primer que ens ve al cap són els diferents estats de vida als quals el Senyor ens crida, com la vida consagrada, el matrimoni, l'orde sacerdotal...

Però, si la paraula vocació significa crida, allò propi és respondre-la, i aquesta mateixa és la meua experiència. Em refereixo a que, tant com a presbiteri ara, o com a diaca –mentre escric aquestes línies– el Senyor no ens crida a arribar a un destí oblidant-nos del camí, sinó que ens crida a seguir-lo cada dia, en el present, en cada decisió. És llavors, i en cada cas de manera única, que es va aclarint el camí que t'invita a seguir el Senyor. En el meu cas, aquest camí és el de l'orde ministerial, al servei dels altres, però el comú a tota vocació és una crida que et fa avui el Senyor a seguir-lo.

Certament hi ha camins que ens poden espantar; m'atreveixo a dir que dels meus dos anys de discerniment per entrar al seminari, el primer va ser de veure què volia el Senyor i el segon va ser més d'atrevir-me a seguir aquest camí.

En algun moment pot costar o haver-hi certa incertesa, però seguir el Senyor on, quan i com Ell et crida, farà que cada dia la teua vida sigui veritablement plena. T'hi atreveixes?

**Mn. Javier Bausili
Morenza**

Miquel i Laura

Portar-nos l'un a l'altre al cel

Som el Miquel i la Laura, tenim 27 i 26 anys. Ens vam casar el passat mes d'abril. Viuen a Manresa, el Miquel és bacaller i la Laura treballa al servei de la pastoral juvenil a Barcelona i Catalunya.

Provenim de dues famílies molt diferents però d'elles hem après les virtuts sobre les quals hem construït les nostres vides.

Una de les coses que hem tingut clares des del principi és que la nostra vocació és portar-nos l'un a l'altre al cel, ser sants i que els nostres fills, també ho siguin.

Desitgem ser una família oberta i predisposada a acollir, acollir aquells que ens necessitin, saber abraçar la creu dels nostres familiars i amics,

que en nosaltres trobin sempre un lloc on reposar i sentir-se estimats.

Hem començat fa poc el nostre camí, sabem que la vida portarà dificultats, tristeses i problemes; procurar seguir l'Evangeli al segle XXI ni és fàcil ni està de moda. Sabem, però, que amb l'ajuda del Senyor i agafats de la mà de l'Església, tenim la partida guanyada.

Sabem de qui ens hem fiat (cf. 2Tm 1, 12).

Pregària

Pregària de la Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions i Jornada de les Vocacions Natives de 2024.

Cançó «¿Para quién soy yo?»
(Hakuna Group Music)

Pare, ajuda'ns a fer la teva voluntat cada dia, en cada moment. Que no ens cansem mai de buscar el que vols de nosaltres, perquè tots, amb alegria, ens sapiguem deixebles teus. Que tots, amb generositat, ens sentim missioners, enviats a portar-te

allà on tu desitges que visquem la nostra fe. Que mai no faltin joves que, reconeixent la teva crida, diguin, sense por: «Faci's la teva voluntat»; i que la teva Mare, Maria, ens enforteixi en el nostre compromís amb tu i amb l'Església.

Amén

Vetlla de pregària

Crea un espai que afavoreixi la interiorització: música ambiental (taizè...) penombra, una creu, ciris...silenci

MONICIÓ:

Senyor Jesús, volem vetllar amb tu, volem estar al teu costat. Potser no se'ns acudeixen gaires coses, però volem estar, volem sentir el teu amor, com quan ens apropem a una foguera, volem estimar-te, volem aprendre a estimar. El més important és estar oberts a la teva presència. I agrair, lloar, suplicar. I, també, callar, escoltar, no dir res, simplement ser-hi.

Acull-nos com a deixebles que volen escoltar les teves paraules, aprendre de tu, seguir-te sempre.

Acull-nos com a amics. I fes de nosaltres, també, els teus testimonis, testimonis de l'amor.

Senyor Jesús, toca aquesta nit el nostre cor, dona'ns la teva gràcia, salva'ns, omple'ns de la vida que només tu pots donar-nos.

CANT:

Queda't amb nosaltres
(Grup; Canta la teva fe)

LECTURA BÍBLICA:

Joan 13, 12-17

Després de rentar-los els peus, es va posar el mantell i tornà a taula. Llavors els digué: —¿Enteneu això que us he fet? Vosaltres em dieu “Mestre” i “Senyor”, i feu bé de dir-ho, perquè ho soc. Sí, doncs, jo, que soc el Mestre i el Senyor, us he rentat els peus, també vosaltres us els heu de rentar els uns als altres. Us he donat exemple perquè, tal com jo us ho he fet, ho feu també vosaltres. En veritat, en veritat us ho dic: el criat no és més important que el seu amo, ni l'enviat més important que el qui l'envia. Ara que heu entès tot això, feliços de vosaltres si ho poseu en pràctica!

BREU COMENTARI:

“Us he donat exemple... feu-ho també vosaltres”. És la primera cosa i, potser, no n'hi ha cap altre. No es tracta només de viure una religió, sinó de viure en l'amor amb què Jesús ens estima, l'amor que rep del Pare. Ser cristià no és un cos doctrinal, sinó una qüestió d'amor. Al llarg dels segles, els deixebles coneixeran incerteses, conflictes i dificultats de tota mena. L'important serà sempre que no ens desviem de l'amor.

I ens preguntem amb humilitat què hi ha de veritat i què hi ha de mentida en el nostre seguiment a Jesús?

REFLEXIÓ PERSONAL

(si cal, música de fons)

Si el grup ho permet, es pot deixar que es facin expressions, comentaris i pregàries. Després de cada intervenció es pot cantar una antifona: (p. Ex. El Senyor és la meua força, el Senyor, el meu cant; ell m'ha estat la salvació...). O bé:

PREGUEM AMB CONFIANÇA:

- Per l'Església; per tots els cristians. Que amb la nostra manera de viure i amb la nostra paraula, siguem testimonis de Jesucrist. Preguem.
- Pels qui tenen responsabilitats polítiques, socials o religioses. Que treballin sempre pensant en el bé de les persones. Preguem.
- Pels infants i joves. Que trobin en el seus educadors, persones que els ajudin a créixer humanament i espiritualment. Preguem.

PARENOSTRE

PREGÀRIA:

- Déu i Pare bo. Ensenyeu-nos a fer la vostra voluntat i que el vostre Esperit ens conduïxi per camins de fraternitat. R. Amén

CANT D'ENVIAMENT:

- “Com tu, mare” (Kairoi)

Contacta amb nosaltres!

Preguntar... ens ajuda a resoldre les nostres inquietuds.

Per això, t'animem que ens truquis o ens enviïs un e-mail davant de qualsevol inquietud que puguis tenir.

i... moltes gràcies, per la teva pregària!